

ผนวก จ

ข้อมูลจังหวัดมุกดาหารและนโยบายเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก – ตะวันตก (East-West Economic Corridor)

1. ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดมุกดาหารโดยสังเขป

ด้านภูมิศาสตร์ จังหวัดมุกดาหาร มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยเป็นจังหวัดชายแดนของไทย มีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดน ตั้งอยู่ที่เส้นรุ้งที่ 16 - 17 องศาเหนือและเส้นแวงที่ 104 - 105 องศาตะวันออก มีพื้นที่ทั้งหมด 4,339.83 ตร.กม. หรือ 2,712,394 ไร่ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ระยะทาง 642 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอนาแก อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม และ อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร อำเภอชานุมาน จังหวัดอำนาจเจริญ และอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด

ทิศตะวันออก ติดต่อกับแขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดน

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอเขาวง อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ และอำเภอเมยวดี จังหวัดร้อยเอ็ด

1) ลักษณะภูมิประเทศ

ทางทิศเหนือและทิศใต้ของจังหวัดเป็นที่ราบสูง ทางทิศตะวันตกมีเทือกเขาภูพาน มีลักษณะเป็นป่าไม้ ป่าดิบ ส่วนทิศตะวันออกเป็นที่ราบสลับป่าไม้ มีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดนระหว่างไทยกับลาว มีความยาวประมาณ 72 กิโลเมตร มีพื้นที่ราบร้อยละ 20 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์ มีพื้นที่ป่าไม้ประมาณ 831,988 ไร่ (1,456.69 ตารางกิโลเมตร) คิดเป็นร้อยละ 30.67 ของพื้นที่จังหวัดทั้งหมด

2) ลักษณะภูมิอากาศ แบ่งออกได้เป็น 3 ฤดูกาล ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ ถึง กลางเดือนพฤษภาคม มีความแปรปรวนของกระแสอากาศสูง อุณหภูมิสูง แดดจ้า อากาศแห้งแล้งและอาจมีพายุฤดูร้อน ในช่วงดังกล่าว

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ถึง กลางเดือนตุลาคม มักมีฝนทิ้งช่วง ประมาณปลายเดือนมิถุนายน ถึง ต้นเดือนกรกฎาคม จะได้รับอิทธิพลจากพายุโซนร้อนในทะเลจีนใต้ ปริมาณฝนประมาณปีละ 1,400 – 1,500 มิลลิเมตร/ ปี

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม ถึง กลางเดือนกุมภาพันธ์ ฤดูนี้จะมีมวลอากาศเย็นโดยทั่วไปและจากประเทศจีน ตลอดจนอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ แผ่ลงมาปกคลุมเป็นระยะ ๆ

ด้านผังเมืองมุกดาหาร ในปัจจุบันการตั้งถิ่นฐานของชุมชนในเขตผังเมืองรวมเมืองมุกดาหาร โดยพิจารณาประกอบกับภาพถ่ายทางอากาศ มีลักษณะการกระจายตัวออกเป็นแนวราบ ตามระบบโครงข่ายคมนาคมสายหลักของเมือง บริเวณที่มีความหนาแน่นสูง อยู่บริเวณใจกลางเมือง ภายในเขตเทศบาลเมืองมุกดาหาร ทางเหนือและด้านตะวันตกเฉียงเหนือของเขตผังเมืองรวม มีการกระจายตัวของชุมชนออกไป ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 212 หมายเลข 2042 ถนน รพช.มท.11040 และ ถนนสำโรงชายโขงเหนือ สำหรับบริเวณรอบนอกของ เขตผังเมืองรวมเมืองมุกดาหาร ซึ่งอยู่นอกเขตเทศบาล มีลักษณะเป็นชุมชนเกษตรกรรมที่มีการตั้งถิ่นฐานแบบเกาะกลุ่มรวมกันอยู่อย่างหนาแน่นในชุมชน โดยมีวัด และโรงเรียนเป็นศูนย์กลาง สำหรับระบบคมนาคมขนส่งระหว่างพื้นที่ ภายในเขตผังเมืองรวมมุกดาหาร กับชุมชนใกล้เคียง มีระบบโครงข่ายคมนาคม ที่สามารถเชื่อมโยงเข้าถึงกันได้ อย่างสะดวก และทั่วถึง

ภาพที่ จ.1

แผนที่ทางอากาศ อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร ปี พ.ศ. 2550

ที่มา: Google Inc, 2009.

ผังเมืองรวมจังหวัดมุกดาหาร ในการวาง และจัดทำผังเมืองรวมจังหวัดมุกดาหาร เป็นการวางผัง การใช้ประโยชน์ที่ดินแต่ละประเภท เพื่อเป็นการรองรับ การขยายตัวของประชากร ในอนาคต โดยกำหนดให้มีการขยายตัวในพื้นที่ ที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกับชุมชนเดิม พิจารณา ให้กิจกรรมที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอยู่อย่างใกล้ชิดตามสภาพที่ควรจะเป็น โดยคำนึงถึง สภาพปัจจุบัน และแนวโน้มการขยายตัวของชุมชนในอนาคต และการสงวนพื้นที่เกษตรกรรมไม่ให้ เปลี่ยนการใช้ประโยชน์ที่ดินตามความจำเป็น และกำหนดให้มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงเป็น โครงข่าย สามารถสรุปการกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินใน จังหวัดมุกดาหาร ได้ดังนี้

ตารางที่ จ.1

สรุปการใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตผังเมืองรวมเมืองมุกดาหาร

ประเภทการใช้ที่ดิน	พื้นที่		
	ไร่	ตร.กม.	ร้อยละ
ที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย (สีเหลือง)	4,027	6.444	7.55
ที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง(สีส้ม)	557	0.890	1.04
พาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก (สีแดง)	171	0.273	0.32
อุตสาหกรรมและคลังสินค้า (สีม่วง)	3,454	5.526	6.47
คลังสินค้า (สีเม็ดมะปราง)	241	0.386	0.45
ชนบทและเกษตรกรรม (สีเขียว)	38,189	61.103	71.57
ที่โล่งเพื่อนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม (สีเขียวอ่อน)	289	0.463	0.54
สถาบันการศึกษา (สีเขียวมะกอก)	510	0.816	0.96
สถาบันศาสนา (สีเทา)	504	0.807	0.95
สถาบันราชการ การสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ (สีน้ำเงิน)	1,219	1.951	2.29
ถนน ขยาย ห้วย	4,202	6.720	7.86
รวม	53,363	85.380	100.00

ที่มา : สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดมุกดาหาร, 2550.

พิจารณาอัตราการขยายตัวของภาคโรงแรมและภัตตาคาร จะมีอัตราการขยายตัวในเชิงบวกถึงร้อยละ 8.36

ตารางที่ ๑.2

การเปลี่ยนแปลงมูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดมุกดาหาร พ.ศ.2544 -2551

ประเภทของการค้าและบริการ	พ.ศ. 2544	พ.ศ. 2551	การเปลี่ยนแปลง มูลค่า (ล้านบาท)	อัตราการ ขยายตัว (เฉลี่ยร้อยละ/ ปี)
<u>ภาคเกษตรกรรม</u>	1,472	3,262	1,790	12.35
การเกษตรกรรมและปศุสัตว์	1,403	3,146	1,743	12.53
การประมง	68	116	48	18.48
<u>นอกภาคเกษตรกรรม</u>	6,493	10,819	4,326	7.61
การเหมืองแร่และถลุงแร่	68	87	19	4.77
อุตสาหกรรมการผลิต	705	1,808	1,103	15.41
การผลิตพลังงานไฟฟ้า ก๊าซธรรมชาติ และการ ประปา	125	194	69	6.64
การก่อสร้าง	452	797	345	8.65
การค้าส่งและค้าปลีก	1,825	2,205	380	2.97
โรงแรมและภัตตาคาร	47	79	32	8.36
การคมนาคมขนส่ง	391	606	215	7.30
การบริการทางการเงิน	212	644	432	18.76
อสังหาริมทรัพย์	392	455	63	2.21
การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ	727	999	272	4.82
การศึกษา	923	1,974	1,051	11.56
การสาธารณสุข และสังคมสงเคราะห์	447	742	295	7.76
การบริการสังคม – ชุมชน	171	216	45	3.52
การจ้างงานในครัวเรือน	10	13	3	3.92

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2551.

การวิเคราะห์จุดอ่อน – จุดแข็ง ของจังหวัดมุกดาหาร (SWOT) เป็นการวิเคราะห์ตามข้อมูลและการสำรวจวิจัยโดยการเคหะแห่งชาติร่วมกับบริษัท เอ-เซเว่น คอร์ปอเรชั่น จำกัด ในโครงการจัดทำแผนพัฒนาที่อยู่อาศัยระดับเมือง และแผนป้องกันแก้ไขปัญหามลพิษชุมชนแออัดระดับพื้นที่ ปีงบประมาณ 2550 ซึ่งมีรายละเอียดโดยสรุป ดังนี้

1) จุดแข็ง (strength)

- (1) มีทำเลที่ตั้งอยู่บนเส้นทางการเชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก-ตะวันตก ภายใต้โครงการพัฒนาอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง
- (2) เป็นเมืองการค้าชายแดนเชื่อมโยงการค้าชายแดนระหว่างประเทศลาว
- (3) การบริการขั้นพื้นฐาน ทั้งระบบสาธารณสุข ปลอดภัย สาธารณูปการ มีให้บริการครบครัน
- (4) ภาคการค้าและบริการ เป็นภาคการค้าที่มีส่วนแบ่งในมูลค่ารวมผลิตภัณฑ์ จังหวัดมากที่สุด สอดคล้องกับบทบาทเป็นเมืองการค้าชายแดน
- (5) ประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัด (ร้อยละ 52.52) เป็นผู้มีงานทำ ส่วนผู้ที่ว่างงานนั้นมีเพียงร้อยละ 1.07 เท่านั้น
- (6) เอกลักษณ์ทางชาติพันธุ์มีความโดดเด่น
- (7) แหล่งท่องเที่ยวมีความหลากหลาย นับตั้งแต่ตลาดการค้าอินโดจีน แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

2) จุดอ่อน (weakness)

- (1) ระบบการคมนาคมขนส่ง โดยเฉพาะทางอากาศและทางน้ำ ยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร
- (2) ปัญหาการกัดเซาะพื้นที่ริมฝั่งโขง ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในการอยู่อาศัยของบ้านเรือนริมตลิ่ง โดยเฉพาะในพื้นที่เทศบาลเมืองมุกดาหาร และพื้นที่ต่อเนื่อง
- (3) การจัดการบริการการศึกษาในพื้นที่ ยังไม่มีสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
- (4) ภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดยังมีส่วนแบ่งในมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมน้อยที่สุดแสดงให้เห็นถึงการขาดความต่อเนื่องในการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่

(5) เมื่อเปรียบเทียบสภาพเศรษฐกิจกับจังหวัดอื่น ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 19 จังหวัด มุกดาหารเป็นจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเป็นลำดับที่ 13 ของภาค รวมทั้งมีรายได้ต่อหัวประชากรในลำดับท้าย ๆ ของภาค

(6) อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา เศรษฐกิจของมุกดาหารขยายตัวไม่มากนัก เพียงเฉลี่ยร้อยละ 0.62 ต่อปีเท่านั้น

3) โอกาส (opportunities)

(1) ความร่วมมือในการพัฒนาระหว่างประเทศ จะเป็นการเปิดโอกาส หรือช่องทางในการพัฒนาจังหวัดได้

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาจากภาครัฐได้ส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดมุกดาหารตามศักยภาพ ไม่ว่าจะเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขฝั่งเมืองรวมจังหวัดมุกดาหาร

4) ภาวะคุกคาม (threat)

1) ประเด็นความร่วมมือในการพัฒนาระหว่างประเทศ อาจเกิดความล่าช้าในการปฏิบัติ เนื่องจากจะต้องประสานงานกับหลายฝ่าย

2) ในฐานะเมืองการค้าชายแดนตามลำน้ำโขง มีจังหวัดอื่น ๆ หรือจุดการค้าชายแดนในจังหวัดอื่น ๆ ที่เป็นคู่แข่งที่สำคัญในการเป็นแหล่งการค้า และแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ

ด้านการท่องเที่ยว

1) แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดมุกดาหาร

(1) ศาลเจ้าพ่อเจ้าฟ้ามุงเมือง ตั้งอยู่บนถนนสองนางสถิตในเขตเทศบาลเมือง ในบริเวณศาลฯ มีหลักเมืองประดิษฐานอยู่ด้วย ชาวเมืองมุกดาหารถือว่าศาลเจ้าพ่อเจ้าฟ้ามุงเมืองเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ปกปักรักษาเมืองมุกดาหารให้อยู่ร่มเย็นเป็นสุข ในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 6 ของทุกปี ชาวเมืองมุกดาหารจะมีพิธีบวงสรวงเจ้าพ่อเจ้าฟ้ามุงเมือง เพื่อความเป็นสิริมงคล

(2) ศาลเจ้าแม่สองนางพี่น้อง ถนนสำราญชายโขงริมแม่น้ำ ติดกับท่าด่านตรวจคนเข้าเมือง ชาวจังหวัดมุกดาหารถือว่าศาลเจ้าแม่สองนางพี่น้อง เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์คู่กับศาลเจ้าพ่อเจ้าฟ้ามุงเมือง ในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 6 ของทุกปี ชาวจังหวัดมุกดาหารจะจัดให้มีพิธีบวงสรวงเจ้าพ่อเจ้าฟ้ามุงเมืองและเจ้าแม่สองนางพี่น้องพร้อมกัน

(3) วัดศรีมงคลใต้ เป็นวัดที่ประดิษฐานพระเจ้าองค์หลวง พระพุทธรูปก่ออิฐถือปูน เป็นพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมือง สร้างขึ้นก่อนตั้งเมืองมุกดาหาร องค์มีขนาดหน้าตักกว้าง 2.20 เมตร ส่วนสูงเฉพาะองค์ถึงยอดพระเมาลี 2 เมตร สูงจากฐาน 3 เมตร

(4) พระพุทธสิงห์สอง (วัดศรีบุญเรือง) ตั้งอยู่ที่ถนนสำราญชายโขงในตัวเมืองมุกดาหาร ภายในพระอุโบสถประดิษฐานพระพุทธสิงห์สอง ซึ่งเป็นพระพุทธรูปทองสัมฤทธิ์

(5) อุทยานแห่งชาติมุกดาหาร ตั้งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติดงบังอี ครอบคลุมพื้นที่อำเภอเมืองมุกดาหารและอำเภอดอนตาล ห่างจากตัวเมือง 17 กม.

(6) หอแก้วมุกดาหารเฉลิมพระเกียรติกาญจนาภิเษก ตั้งอยู่ในตัวเมืองของจังหวัดมุกดาหาร สร้างขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติเนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองราชย์ครบ 50 ปี หอแก้วมุกดาหารมีลักษณะเป็นหอคอยรูปทรงระบอก มีความสูง 65.50 เมตร

(7) ภูมโนรมย์ ห่างจากตัวเมืองมุกดาหารไปทางทิศใต้ ตามถนนตัดใหม่ สายบ้านมโนรมย์ – คำอาฮวน อยู่ในเขตพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติมุกดาหาร

(8) ตลาดอินโดจีน ใจกลางเมืองมุกดาหารติดริมแม่น้ำโขง จำหน่ายเครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องสำอาง อาหารการกิน ของที่ระลึก บรรยากาศของตลาดอินโดจีนคึกคักตั้งแต่เช้าจรดเย็นโดยเฉพาะถ้าเป็นวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ซึ่งผู้คนจะไปจับจ่ายซื้อของกันมากเป็นพิเศษ และตลาดอินโดจีนมุกดาหารมีกล้วยไม้ขายทุกวัน อีกทั้งอยู่ใกล้ด่านศุลกากรจังหวัดมุกดาหาร ซึ่งสามารถเดินทางไปยัง สปป.ลาวได้ทางเรือ

(9) สะพานมิตรภาพ ไทย-ลาว 2 (มุกดาหาร-สะหวันนะเขต) สะพานมิตรภาพ 2 (มุกดาหาร-สะหวันนะเขต) เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งทางบกในแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก ตัวสะพานมีความยาว 1,600 เมตร สะพานแห่งนี้ช่วยเชื่อมโยงการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การค้า การเอื้ออำนวยต่อการที่ไทยจะเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เข้ากับสาธารณรัฐประชาชนจีน

2) แหล่งท่องเที่ยวภายในอำเภออื่นๆ

- (1) แก่งกะเบา อ. ห้วยน้ำใหญ่
- (2) สักการสถานพระมารดาแห่งมรณสักขี อ. ห้วยน้ำใหญ่ หรือวัดสองคอน
- (3) อุทยานแห่งชาติภูสระดอกบัว อ. ดอนตาล
- (4) กลองมโหระทึก อ. ดอนตาล
- (5) หอยสมัยหิน อ. ดอนตาล

- (6) อ่างเก็บน้ำชลประทานห้วยขี้เหล็ก อ. นิคมคำสร้อย
- (7) วัดภูदानใต้ หรือ วัดพุทไธสมะระไร อ. นิคมคำสร้อย
- (8) น้ำตกตาดโตน อ.หนองสูง

3) เทศกาลและศิลปวัฒนธรรม

ประชาชนจังหวัดมุกดาหาร ยึดมั่นและสืบทอดประเพณีซึ่งส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลมาจากศาสนาพุทธ มีขนบธรรมเนียมประเพณีที่สำคัญ เช่น ฮีตสิบสอง ครองสิบสี่ ประเพณีปิดบ้าน ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีแห่กัณฑ์หลอน พิธีกรรมเซ่งบั้ง พิธีเหยา พิธีบายศรีสู่ขวัญ การรำเตี้ยหัวดอนตาล การร่ายงูไท การลำผญา เป็นต้น งานประเพณีที่สำคัญของจังหวัดมุกดาหาร ได้แก่ งานประเพณีแข่งเรือออกพรรษาระหว่างจังหวัดมุกดาหารกับแขวงสะหวันนะเขต จัดขึ้นในวันที่ 13-15 ค่ำเดือน 11 ของทุกปี งานกาชาดและงานประจำปีของจังหวัดมุกดาหาร จัดขึ้นประจำปีทุกปีในช่วงเดือนธันวาคม

2. แนวพื้นที่เศรษฐกิจหรือระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก – ตะวันตก (East-West Economic Corridor)

แนวพื้นที่เศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East West Economic Corridor: EWEC) เป็นการเชื่อมโยงพื้นที่ด้านตะวันออกจากเวียดนาม ผ่านสปป.ลาว บนเส้นทาง R 9 ข้ามสะพานแม่น้ำโขงแห่งที่ 2 เข้าสู่ไทย และไปสู่สหภาพพม่า เป็นเส้นทางเชื่อมโยงระหว่างทะเลจีนใต้ กับทะเลอันดามัน โดยมีระยะทางรวม 1,450 กิโลเมตร โดยมีจุดเชื่อมโยงเมืองสำคัญต่างๆ ดังนี้ คือ เมืองมาละละหม่ง เมียวดี (พม่า) เข้าสู่ประเทศไทยที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก พิชณุโลก ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มุกดาหาร เข้าสู่สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวที่ แขวงสะหวันนะเขต แดนสะหวัน และเข้าสู่ประเทศเวียดนามเป็นประเทศสุดท้าย ที่เมืองลาวบาว เว้ ดองฮา และสิ้นสุดที่ เมืองดานัง

EWEC มีจุดที่เชื่อมต่อกับเส้นทางในแนวเหนือ-ใต้หลายเส้นทาง และมีบทบาทสำคัญในการเปิดทางไปสู่ท่าเรือ สำหรับภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย และภาคกลางของลาว ซึ่งก่อให้เกิดผลดี คือ (1) เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจ และอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุน และการพัฒนาระหว่างประเทศลาว พม่า ไทย และเวียดนาม (2) เพื่อลดต้นทุนการขนส่งในพื้นที่ และทำให้การเคลื่อนย้ายสินค้าและคนโดยสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น และ (3) เพื่อลดความยากจน สนับสนุนการพัฒนาในพื้นที่ชนบทและพื้นที่ชายแดนเพิ่มรายได้ใน

กลุ่มคนที่มียารายได้ต่ำ สร้างโอกาสการจ้างงานสำหรับสตรี เน้นการสร้างโอกาสในการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร และการท่องเที่ยว

การพัฒนาตามแนวทางของโครงการดังกล่าว ทำให้จังหวัดมุกดาหาร เพิ่มศักยภาพด้านการท่องเที่ยวมากขึ้น เนื่องจากเป็นจุดเชื่อมต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีการสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงแห่งที่สอง หรือ สะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 2 ขึ้นที่จังหวัดมุกดาหารเพื่อเชื่อมต่อเส้นทาง และยังทำให้รัฐบาลมีนโยบายพัฒนาจังหวัดมุกดาหารให้เป็นศูนย์กลางการกระจายสินค้า เพื่อเป็นศูนย์กลาง และแลกเปลี่ยนสินค้านานาชาติ

ภาพที่ จ.3

แผนที่ประเทศในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) และแสดงเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก – ตะวันตก (East-West Economic Corridor)

ที่มา: กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, สำนักอาเซียน, 2550, น.4.